

ஆவிக்குரிய கணக்குகளை - வருடந்தோறும் கணக்குப்பார்த்தல்

YEARLY RECKONINGS – SPIRITUAL ACCOUNTS.

“என் தேவனாகிய கர்த்தாவே, நீர் எங்கள் நிமித்தஞ்செய்த உம்முடைய அதிசயங்களும், உம்முடைய யோசனைகளும் அநேகமாய் இருக்கிறது; ஒருவரும் அவைகளை உமக்கு விவரித்துச் சொல்லமுடியாது. நான் அவைகளைச் சொல்லி அறிவிக்க வேண்டுமானால், அவைகள் எண்ணிக்கைக்கு மேலானவைகள்” - சங்கீதம் 40:5.

தொழிலதிபர்கள் தங்களுடைய வரவு மற்றும் செலவுகள் பற்றியதான துல்லியமான கணக்குகளை தெரிந்துகொள்வதற்கு பல ஆயிரங்கள் செலவிட வேண்டியுள்ளது. தொழிலில் எக்காரியங்கள் இலாபம் ஈட்டியுள்ளது என்றும், எக்காரியங்கள் நஷ்டம் கொடுத்துள்ளது என்றும் தொழிலதிபர்களுக்கு அறிய உதவும் “வரவு செலவு கணக்கு முறைக்கு” ஒவ்வொரு வருடமும் மில்லியன் கணக்கான டாலர்கள் செலவிடப்பட்டு வருகின்றன. இதன் மூலம் இலாபமான காரியங்கள் இன்னும் பெருகப்பண்ணப்படுகின்றது. மேலும், நஷ்டத்திற்குரிய காரியங்களும் சரிபண்ணப்படுகின்றது. இது மிகவும் ஞானமிக்க முறையாகும் :

பூமிக்குரிய ஆஸ்திகளையும் அதற்குரிய கணங்களையும் நாடிக்கொண்டிருப்பவர்களின் காரியங்களே இவ்விதங்களில் காணப்படுமாயின், ஆவிக்குரிய காரியங்கள் தொடர்பான விஷயங்களில் எவ்வளவு அதிகமான கவனத்துடன் கணக்குப் பார்க்கும் விஷயம் காணப்பட வேண்டும்! சில வருடங்களே நீடிக்கும் ஆஸ்திகளுக்காக அதாவது, மரிக்கும்போது, கண்டிப்பாக விட்டுப்பிரிய வேண்டிய ஆஸ்திகளுக்காக மாத்திரம் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் நாடிதேடுபவர்களாய் இருப்பதில்லை. அவர்கள் அழிந்துபோகாததும், திருடர்களால் திருட முடியாததுமாகிய ஐசுவரியங்களையே நாடி தேடுபவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இந்த பரலோக ஐசுவரியங்களைத் தவிர அவர்கள் பரலோக கணங்களையும், மகிமைகளையும் இராஜாதி இராஜாவோடு, கர்த்தாதி கர்த்தரோடும் ஆயிரம் வருஷம் இராஜ்யத்தில் உடன் சுதந்தரத்தையும் மற்றும் பூமியின் சகல குடிகளுக்கும் வாக்களிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதம் தொடர்பான மகிமையான வாய்ப்புகளையும் நாடுபவர்களாய் இருக்கின்றார்கள்.

உலகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பொது கணக்குப்பார்த்து தீர்க்கும் நாள் பழைய கடந்த வருடத்தின் இறுதியிலும், புதிய வருடத்தின் ஆரம்பத்திலும் நிகழ்கின்றது. ஆனால், சபையைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட இப்படியாக கணக்குப்பார்க்கும் தருணமானது, அவர்களுக்கு, அவர்களது பஸ்கா ஆடாக, அவர்களது கர்த்தர் மரித்ததை அவர்கள் வருடந்தோறும் நினைவுக்கூரும் காலங்களில் அமைவது பொறுத்தமானதாகும். அதாவது, அவருடைய பலியில் நாம் பங்குக்கொண்டு அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின்போது, நாமும் அவரோடுகூட புதுவாழ்வு பெற்றவர்களாய் வாழும்படிக்கு எழுந்திருக்கும் காலப்பகுதியாகும்.

கடந்தவருடத்தில் நம்முடைய ஆவிக்குரிய கணக்கு எப்படி காணப்படுகின்றது என்பதை நாம் பார்க்கலாம். அதாவது, நாம் கடந்த வருடம் ஒன்றாய் கூடி நமது மீட்பருடைய பலியையும், அவரோடுகூட நாமும் பங்குக்கொள்வதற்கு அடையாளமாய் அப்பத்தைப் பிட்டது முதல்கொண்டு நம்முடைய ஆவிக்குரிய கணக்குகள் எப்படி காணப்படுகின்றது என்பதை நாம் பார்க்கலாம். கடந்துபோன வருடத்தின் அனுபவங்கள் நம்மை கர்த்தரிடத்திற்கு நெருங்கச் செய்துள்ளதா அல்லது ஏதாவது விதத்தில் நம்மை அவருடைய அன்பு மற்றும் ஐக்கியத்திலிருந்தும் அவருடைய சரீர்த்திலுள்ள உடன் அங்கங்களுடனான ஐக்கியத்திலிருந்தும் நம்மை பிரித்து வைத்துள்ளதா என்றும் நாம் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வருடமும் நாம் நம்முடைய இருதயத்தினுடைய நோக்கங்களில் மாத்திரமல்லாமல், நம்முடைய ஜீவியத்தின் நடக்கைகளிலும் பூரண நிலைக்கு அருகாமையிலும், கர்த்தருக்கு அருகாமையிலும் காணப்பட வேண்டும். நாம் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறவர்களாகவே இருக்க வேண்டும். ஆவியின் சகல கிருபைகளிலும், கர்த்தர் மற்றும் அவருடைய வியக்கத்தகு திட்டம் குறித்ததான புரிந்துகொள்ளுதலிலும், நமது அறிவிலும் நாம் வளர்ந்துகொண்டிருக்க வேண்டும்.

இப்பாடத்தை வாசிக்கின்ற ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய மனசாட்சியின்படி தங்கள் ஜீவியத்தை தராசு தட்டில் வைத்துப்பார்த்து, கடந்த வருடத்தைக் காட்டிலும் இப்பொழுதுள்ள தனது ஜீவியத்தின் நிலையை (நன்றாக உள்ளது அல்லது நன்றாக இல்லை என்று) தராசு தட்டின் மூலம் அறிந்துகொண்டு தேவனுடைய கிருபையினால், தான் இருக்கின்ற நிலைக்கும் மற்றும் தான் நின்று கொண்டிருக்கும் கட்டத்திற்கும் அதாவது, மாம்சத்தின்படி நாடாமல், ஆவிக் கேற்றப்படி நாடிக்கொண்டிருக்கின்ற இருதயத்தை உடையவனான, இன்னமும் அவருக்கு உரியவனாய் இருந்துகொண்டிருப்பதினால் நன்றி செலுத்துகின்றவனாய் இருப்பான் என்று நாம் நம்புகின்றோம். ஒருவேளை சில விதங்களில் ஒருவன் கொஞ்சம் பின்னுக்கு சறுக்கிப் போயிருப்பானானால் அவன் சறுக்கிப் பின்னாக வந்து நிற்கும் நிலையைக் காட்டிலும் மோசமான நிலைக்குப் போகாததற்கும் தான் முற்றிலுமாக அவருடைய கரத்திலிருந்து போகாததற்கும், அவருடைய வார்த்தைகளில் காணப்படும் மகா மேன்மையும், அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களில் தனக்கு உள்ள பங்கை கைவிட்டுப்போகாததற்கும், இப்படிப்பட்டவர்கள் கர்த்தருக்கு நன்றி சொல்லக்கடவர்கள். கணக்குகளை மறுபடியும் பார்வையிட்டு கணக்கிட்டுக்கொள்ளும் இந்த நாளானது, அவர்கள் கர்த்தர் பக்கம் இருப்பதற்கு உதவியாகவும், இன்னும் வரப்போகும் வருடத்தில் நல்ல ஒரு கணக்கை ஒப்புவிக்க உதவியாகவும் இருக்கின்றபடியினால், இதற்காக அவர்கள் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தக்கடவர்கள். இப்பொழுது நாம் நமது பாடத்தின் ஆதார வசனத்திற்குத் திரும்பி தீர்க்கதரிசி கூறிய காரியங்களை நாமும் இருதய பூர்வமாக சொல்ல முடியுமா என்று பார்க்கலாம். தீர்க்கதரிசி இவ்வசனத்தின் காரியத்தை இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கின்றார்:-

(1) ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள தேவனுடைய கிருபையின் வியத்தகு காரியங்களுக்காக தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தல் மற்றும்,

(2) இதுவரையிலும் நிறைவேறாததும், ஆனால், அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களின் மூலம் நாம் நம்முடைய விசுவாச கரங்களினால் கிரகித்துள்ள நமக்கான அவருடைய யோசனைகள், அவருடைய திட்டங்கள் மற்றும் அவருடைய நோக்கங்களுக்காக நன்றி செலுத்துதல்.

நமக்கு தேவன் ஏற்கெனவே பண்ணியுள்ள காரியங்களைப் பின்னோக்கி நாம் பார்க்கும்போதும், அவைகளில் சிலவற்றை தீர்க்கதரிசி சங்கீதம் 40:2-ம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை நாம் காண்கின்றோம். “அழிவின் குழியிலிருந்து என்னை அவர் வெளிக்கொணர்ந்தார். சேறு நிறைந்த பள்ளத்தினின்று தூக்கியெடுத்தார், கற்பாறையின் மேல்

R3000 : page 132]

நான் காலூன்றி நிற்கச் செய்தார். என் காலடிகளை உறுதிபடுத்தினார்” (திருவிவிலியம்). இவ்விஷயத்தை நமக்கு நம்மால் மனப்பூர்வமாய் பொருத்திப்பார்க்க முடியுமானால், அது எத்தகைய நன்றிகளைச் செலுத்தக்கூடியதாய் இருக்கும். தேவனற்றவர்களாகவும் எவ்விதமான உண்மையான நம்பிக்கைகள் இல்லாமலும், வெறும் பயனற்ற எண்ணங்களை மாத்திரம் கொண்டுள்ள முழு உலகத்தோடு நம்மை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது பாவம் மற்றும் மரணத்தீர்ப்பாகிய பயங்கரமான குழியினின்று நம்மை கர்த்தர் எவ்வாறு விடுவித்தார் என்றும், அவர் எவ்வளவாக நம்மீது இரக்கம் கொண்டு நம்மை விடுவித்தார் என்றும் நாம் சற்றுத் திரும்பி பார்க்கும்போது அவர் எப்படி நம்முடைய விசுவாசத்தின் பாதங்களை கிறிஸ்து மற்றும் அவருடைய மீட்பின் வேலையாகிய கற்பாறை அஸ்திபாரத்தின் மேல் காலூன்றி நிற்கப்பண்ணினார் என்பதையும் நாம் சற்று திரும்பி பார்க்கும்போது, நம்மால் அவருக்கு நன்றிகளை தெரிவித்தும், அவருடைய இரக்கங்களை அனைவருக்கும் பிரஸ்தாபப்படுத்தவும் முடிகின்றது. இன்னும் நாம் பின்னால் திரும்பிப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய தேவனும், நமது இரட்சகரும் நமக்கு முக்கியமானவர்கள் என்று நாம் முடிவெடுத்த அந்த நல்ல சந்தோஷமான நாள் நம்முடைய நினைவுகளுக்கு வருகின்றது. அதாவது, நம்முடைய (ஆவிக்குரிய) பயணம் ஆரம்பித்ததும், நம்முடைய ஓட்டத்தின் ஊசலாட்டங்கள் நின்றுபோன அந்த சந்தோஷமான நாள் நம்முடைய நினைவுகளுக்கு வருகின்றது. அந்த நாளில்தான் நம்முடைய ஓட்டத்திற்கான உறுதியான ஒரு நோக்கம் கிடைத்தது. இன்னுமாக, மனிதனுடைய கண்ணோட்டங்கள் மற்றும் தத்துவங்கள் எனும் பல்வேறு புயல்களினால் நாம் இங்கும் அங்கும் மோதியடிக்கப்படும்போது நாம் துக்கம் அடைந்து போய்விடாதபடிக்கு, சரியான ஒரு பாரக்கல் அன்று நமக்குக் கிடைத்தது. (பாரக்கல் - கப்பல் சமநிலையில் இருப்பதற்காகப் போடப்படும் பாரம்) என்பதும், நம் நினைவுகளுக்கு வருகின்றது. இவைகள் அனைத்தையும் நமக்கு ஏற்கெனவே தேவன் செய்து முடித்ததற்காக தேவனை நாம் துதிப்போமாக! அடுத்ததாக,

R3001 : page 132

தீர்க்கதரிசியானவர், “நமது தேவனைத் துதிக்கும் புதுப்பாட்டை அவர் என் வாயிலே கொடுத்தார்; அநேகர் அதைக் கண்டு, பயந்து கர்த்தரை நம்புவார்கள்” என்று பாடுகின்றார் (சங்கீதம் 40:3). சந்தேகங்கள் குறித்தோ அல்லது பயங்கள் குறித்தோ அல்லது பாவிக்குடைய கடுந்துயரம்

குறித்ததாகவே இந்த புதியபாடல் இராமல், மாறாக தேவனுடைய நீதி, இரக்கம் மற்றும் அன்பைக்குறித்தான புதுப்பாட்டாக உள்ளது. மேலும், இப்புது பாட்டின் அனைத்து/ஒவ்வொரு ஓசைகளும் இசைவாகவும், துல்லியமாகவும் காணப்படுகின்றது. தேவனுக்கு நன்றி! இந்த புதுப்பாட்டானது, நமக்குள் புதிய ஜீவனைக்கொண்டு வந்துள்ளது. இன்னுமாக, ஜீவியத்தில் புதிய சந்தோஷங்களையும் கொண்டுவந்துள்ளது. இன்னுமாக, நமக்குள்ளும் மற்றவருக்குள்ளும் புதிய நம்பிக்கைகளையும், புதிய குறிக்கோள்களையும் கொண்டுவந்துள்ளது. கர்த்தர் கரத்திலிருந்து நாம் ஏற்கெனவே பெற்றுக்கொண்ட ஆசீர்வாதங்களுக்காக அதாவது, அவர் நமக்கு ஏற்கெனவே நிறவேற்றியுள்ள காரியங்களுக்காக நம்மால் கர்த்தருக்கு ஒருபோதும் நன்றி சொல்லி தீர்க்க முடியாது.

இன்னுமாக, கர்த்தருடைய தயவினால் நாம் ஏற்கெனவே அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் காரியங்கள் தேவனை அன்புகூருகிறவர்களுக்கென்று அவர் வைத்துள்ள ஆசீர்வாதங்களின் முன் சுவை மாதிரிகளே என்றும், நமக்கு உறுதி பண்ணப்பட்டுள்ளது “தேவன் தம்மில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம்பண்ணினவைகளைக் கண் காணவுமில்லை, காது கேட்கவுமில்லை, அவைகள் மனுஷருடைய இருதயத்தில் தோன்றவுமில்லை;” (1 கொரிந்தியர் 2:9). ஆனாலும், இவைகளை தேவன் அன்புடன் வெளிப்படுத்தினபோது, இவைகளை நாம் கண்ணாடி வழியாய் காண்கின்றதுபோல, மங்கலாய்க் கண்டாலும் இவைகள் உண்மையுள்ளவர்களுக்கு வாக்களிப்பட்டுள்ள மகிமை, கனம் மற்றும் அழியாமை என்று விசுவாசத்தின் மூலம் கிரகித்துக் கொண்டவர்களாய் இருக்கின்றோம். நாம் பெற்றிருப்பவைகள் நிஜமானவைகளாய் இராமல், வாக்குத்தத்தங்களாகவும், நம்பிக்கைகளாகவுமே இருக்கின்றது. தற்காலத்தில் நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவைகள் ஆரம்பங்களாக மாத்திரமே இருப்பதினால், தேவனுடைய கிருபைகள் எண்ணமுடியாதவைகள் என்றும், கணக்கிடமுடியாதவைகள் என்றும் தீர்க்கதரிசி சொன்னதை நாமும் ஒப்புக்கொள்கின்றோம். நாம் அவருக்கு மிகுந்த கடனாளிகளாகவும், ஒருபோதும் அவருக்குரிய நன்றி கடனிலிருந்து விடுபட முடியாதவர்களாகவும் இருக்கின்றோம். நாம் அவருடைய பிள்ளைகளாக இருக்கின்றபடியால் இவைகளையெல்லாம் நமக்கு அளிப்பதில் பிதா சந்தோஷம் கொள்கின்றார். மேலும், பிரதிபலனை நாம் அவருக்கு நன்றியுணர்வுடன் காணப்படும் விதத்தில் நாம் செயல்பட வேண்டும் என்றும், நாம் உண்மையில் அவருடைய பிள்ளைகளாகவும், அவருடைய ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று தான் நம்மிடம் அவர் கேட்கின்றார்.

இப்பொழுது நாம் நமது தற்கால சொத்துக்களைக் கணக்கிடுவதிலும், கடந்த வருடத்திலிருந்த நம்முடைய ஜீவியத்தை தராசில் மதிப்பிடுவதற்கும் கவனம் செலுத்துவோமாக. தராசில் பொதுவாக உள்ள காரியங்களைப் பார்த்துவிட்டு, நாம் திருப்தியடைந்தவர்களாய் இருக்கக்கூடாது. கடந்த வருடத்தில் நாம் அநுபவித்த இரக்கங்கள் மற்றும் சிலாக்கியங்களையும் மற்றும் அவைகளை நாம் பயன்படுத்தினது குறித்தும், அவைகளினால் நாம் பெற்றுக்கொண்ட ஆசீர்வாதங்களையும் நம்முடைய நினைவுகளுக்குக் கொண்டுவந்து, அவைகளை நாம் கூர்ந்து, ஆழ்ந்து, ஆராய்ந்துப்பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய அன்றாட நடவடிக்கையில் எவ்விஷயங்கள் நமக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தது என்றும், எவ்விஷயங்கள் நம்முடைய ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியைக் குன்றச்செய்தது என்றும், எவ்விஷயங்கள் கர்த்தருடனான நம்முடைய ஐக்கியத்திற்குத் தடையாக இருந்தது என்றும், எவைகள் நாம் பொறுமையுடன் ஓடுவதற்கு நமக்கு தடையாக இருந்தது என்றும், அல்லது எவைகள் சுவிசேஷத்தில் நமக்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ள ஓட்டத்தில் நமக்கு நல்ல பலன்களைக் கொடுத்தது என்றும் நாம் கவனமாய் அடையாளம் கண்டுக்கொள்ள/கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இந்த விஷயங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வித்தியாசமாகக் காணப்படும். ஏனெனில், எவருக்கும் ஒரே சூழ்நிலைகளும், மனப்போக்கும் இருப்பதில்லை. ஒவ்வொருவனும் கணக்கிடும்போது, தான் ஜெபத்தின் வாயிலாக கர்த்தருடன் கொண்டிருந்த ஐக்கியம் மற்றும் உறவின் காரணமாக ஏற்பட்ட நன்மைகளையும் (தராசில்) எடைபோட்டு பார்த்துக்கொண்டு, வரும் வருடத்தில் தனது ஆவிக்குரிய நலனுக்காக இந்த அம்சத்தை (ஜெபம்) பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டுமோ அல்லது இல்லையோ என்றும் தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒவ்வொருவனும் தான் கர்த்தரோடு சம்பாஷணைப் பண்ணுவதற்கு எவ்வளவு நேரம் செலவிடுகின்றான் என்பதை மாத்திரம் கணக்கிட்டுப்பார்க்காமல், கர்த்தருடைய வார்த்தைகளைக்

கேட்பதற்கும், வேதவாக்கியங்களை ஆராய்வதிலும், தெய்வீக மனதை அறிந்துகொள்வதிலும் தனிப்பட்ட விதத்தில் தனக்கும், சபைக்கும், உலகத்திற்கும் சம்பந்தமுடைய தெய்வீக திட்டத்தை அறிந்துகொள்வதிலும் தான் எவ்வளவு நேரம் செலவிடுகின்றான் என்பதையும் கணக்கிட்டுப்பார்க்க வேண்டும். கர்த்தருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்கும் விஷயத்தில் ஒவ்வொருவனும் தேவன் தமது சித்தத்தின்படி அவயவங்கள் ஒவ்வொன்றையும் சரீரத்திலே வைத்தார் என்றும், ஒருவரையொருவர் ஆசீர்வதிப்பதற்கும் சபையை பக்திவிருத்தியடையச் செய்வதற்கும், சபையை மகா பரிசுத்தமான விசுவாசத்தில் கட்டியெழுப்புவதற்கும் இந்த அவயவங்களை தேவன் ஏற்படுத்தியுள்ளார் என்றும் அப்போஸ்தலர் கூறியுள்ளவைகளை நினைவில் கொண்டு சகோதர சகோதரிகள் மூலம் அதாவது, கிறிஸ்துவினுடைய ஒரே சரீரத்தின் அங்கங்கள் மூலம் கர்த்தர், வேத ஆராய்ச்சி பண்ணுவதற்கான உதவியையும் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும் (1 கொரிந்தியர் 12). ஆகவே, அப்போஸ்தலர்கள் முதலாவதாக ஏற்படுத்தப்பட்டார் என்றும், அவர்களுடைய போதனைகள் மேலானது என்றும், மற்ற அனைவருடைய போதனைகளும் அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளுடைய சாட்சிகளுக்கு இசைவாகப் பார்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

இப்படியாக, கணக்கிட்டுப்பார்க்கும்போது, ஒருவன் தான் எதிர்பார்த்ததைக்காட்டிலும் அவ்வளவுக்கு நல்ல முன்னேற்றத்தைப் பார்க்க முடியவில்லையெனில் அல்லது ஒருவேளை இடுக்கமான வழியில் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் குறைவான முன்னேற்றமே அடைந்ததாக பார்த்தான் எனில், அவன் அன்பிலும், கிருபையிலும், அறிவிலும் வளர்வதற்கு அவனுக்கு அருளப்பட்ட உதவிகரங்களாகிய தேவனுடைய வார்த்தைகளையும், சகோதர சகோதரிகளையும் எவ்வளவு அவன் பயன்படுத்த தவறின காரணத்தினால் அவன் இத்தளவுக்கு முன்னேற்றமடைய தவறிபோயுள்ளான் என்று கணக்கிட்டுப் பார்க்கக்கூடவன். ஒருவேளை அவன் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு அவனுடைய முன்னேற்றம் மிகவும் அதிகமாய் காணப்படவில்லையெனில், வேறொரு விஷயத்தைக்கூட அவன் ஆராய்ந்துபார்க்க வேண்டும். அதென்னவெனில், அவன் சத்தியத்திற்கு ஊழியம் புரியும் விஷயத்தில் அவனால் முடிந்தமட்டும் ஈடுபட்டுள்ளானா அல்லது இல்லையா என்றும் பார்க்கக்கூடவன். உங்களுடைய முழு ஜீவியத்தையும் நீங்கள் கர்த்தருக்காக அர்ப்பணித்துள்ளீர்கள் என்றும், அவருடைய வழிநடத்துதலின்படியாக நீங்கள் உங்கள் ஜீவனை அவருடைய சகோதர சகோதரிகளாகிய சபையின் நலன்கருதி கையளித்துள்ளவர்களாகவும், தியாகம் பண்ணினவர்களாகவும், ஒப்புக்கொடுத்தவர்களாகவும் இருக்கின்றீர்கள் என்பதை கொஞ்சம் எண்ணிப்பாருங்கள். கடந்துபோன வருடத்தில் உங்கள் ஜீவனை ஒப்புக்கொடுக்கும் இவ்விஷயத்தில் அதாவது, கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபைக்கு உங்களால் முடிந்தமட்டும் ஊழியம் புரியும் விஷயத்தில் நீங்கள் உண்மையுள்ளவர்களாய் இருந்துள்ளீர்களா அல்லது இல்லையா என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள், கணக்கிட்டுப்பாருங்கள். தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறவனுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சப்படும் என்பதும், பிறருக்கு சத்தியத்தைப் பறிமாறுகின்றவனுக்கு சத்தியமும், கிருபையும் உள்ள கர்த்தருடைய பந்தியில் பங்கடைவான் என்பதும், கர்த்தர் ஏற்படுத்தியுள்ள ஏற்பாடுகளில் ஒருபாகம் என்பதை நினைவில்கொள்ளுங்கள்.

“சரியான கணக்கிடுதல் மற்றும் மதிப்பிடுதலுக்கான உதாரணங்கள்”

கணக்கிட்டுப்பார்க்கும் விஷயத்தில் அப்போஸ்தலர்களிடமிருந்து நாம் சில குறிப்புகளையும், கருத்துக்களையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவர்கள் எப்படி கணக்குப்பார்த்தார்கள் என்று நாம் பார்க்கலாம். எவைகளையெல்லாம் அவர்கள் இலாபம் என்றும், எவைகளையெல்லாம் நஷ்டம் என்றும் எண்ணினார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கலாம். அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் வார்த்தைகளுக்குக் கொஞ்சம் செவிகொடுங்கள். “என்னுடைய (பூமிக்குரிய) பிராணனை நான் (விலையேறப் பெற்றதாக) அருமையாக எண்ணேன்” (KJV). “என்னைப் பொறுத்தவரையில் எனது உயிரை நான் ஒரு பொருட்டாக மதிக்கவில்லை” (திரூவிவிலியம்) (அப்போஸ்தலர் 20:24) “உண்மையில் என்னைப் பொறுத்தமட்டில் என் ஆண்டவராக கிறிஸ்து இயேசுவை பற்றிய அறிவே நான் பெறும் ஒப்பற்ற செல்வம். இதன் பொருட்டு (பூமிக்குரிய) மற்ற எல்லாவற்றையும் இழப்பாக கருதுகிறேன்” (திரூவிவிலியம்; பிலிப்பியர் 3:8). பவுலினுடைய கணிப்பில் எதிர்கால மகிமைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு தற்காலத்தில் சில இழப்புகள் நேரிடுவது பொருத்தமானதாய் மாத்திரம் இராமல், பரிசை அடைவதற்கு கிறிஸ்துவைப்பற்றின அறிவை பெற்றுக்கொள்வது மாத்திரமே பாத்திரமானதாய் காணப்பட்டது. (கிறிஸ்துவைப்பற்றின இந்த அறிவானது, அவர் மூலம் நமக்கு வெளியான தேவனுடைய கிருபை பற்றின அறிவையும், மாபெரும் பரிசை பெறுவதற்கென

ஓட்டத்தில் ஓடுவதற்கான வாய்ப்புகள் தொடர்பான அறிவையும் உள்ளடக்குகின்றது). இந்த அறிவையும் (மற்றும் இதன் வாய்ப்புகளையும்) பெற்றுக்கொள்வதற்காக தான் அடைந்த நஷ்டங்கள் மாபெரும் விலையாக விளங்கும் என்று பலர் கருதினார். எவ்வளவு பூமிக்குரிய விஷயங்களை இழந்திட்டாலும் சரி, இவ்விழப்பின் காரணமாக நாம் கிறிஸ்துவைப் பற்றின அறிவை, - அவருடைய குணலட்சணம் பற்றின அறிவையும், அதைக்குறித்து ஆழமான புரிந்துகொள்ளுதலையும், அவரை மையமாகக்கொண்டுள்ள திட்டம் பற்றின அறிவை நல்லதொரு சொத்தாக நாம் ஒருவேளை பெற்றிருப்போமெனில் நாம் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தக்கடவோம். ஒருவேளை இந்த அறிவை நாம் பெற்றிருப்போமானால், ஒருவேளை அவர் நமக்கு விலையேறப் பெற்றவராய் காணப்படுவாரானால் அதனால்தான் நாம் இன்று ஐசுவரியவான்களாய் இருக்கின்றோம். தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவோமாக! இதே அப்போஸ்தலனாகிய பலர் இன்னுமாக, “அவர் பொருட்டு நான் அனைத்தையும் இழந்துவிட்டேன், கிறிஸ்துவை ஆதாயமாக்கிக்கொள்ள எல்லாவற்றையும் குப்பையாக கருதுகிறேன். கிறிஸ்துவோடு (அவருடைய சரீரத்தின் அங்கமாக) இணைந்திருப்பதற்காகத்தான் நான் இவ்வாறு கருதுகிறேன்” என்றும் கூறியுள்ளார் (திருவிவிலியம்; பிலிப்பியர் 3:8-9) (KJV; பிலிப்பியர் 3:8, 9, 11).

கணக்கிடுதலைப்பற்றின இன்னும் ஒரு கருத்தை அப்போஸ்தலனாகிய யாக்கோபும் தெரிவித்துள்ளார். “என் சகோதரரே நீங்கள் பலவிதமான சோதனைகளில் அகப்படும்பொழுது, உங்கள் விசுவாசத்தின் பரிட்சையானது பொறுமையை உண்டாக்கும் என்று அறிந்து, அதை மிகுந்த சந்தோஷமாக எண்ணுங்கள் (யாக்கோபு 1:2, 3). ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கடந்தவருடத்தை திரும்பி பார்க்கும்பொழுது, நம்முடைய பாதையில் அநேக கண்ணிகளும், சோதனைகளும் இருந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அவைகளில் சிலவற்றை நாம் உடனடியாக ஜெயங்கொண்டிருந்திருப்போம். இன்னும் சிலவற்றை நாம் மிகுந்த போராட்டம் போராடி ஜெயங்கொண்டிருந்திருப்போம். இன்னும் சில விஷயங்களில் நாம் ஒருவேளை பகுதியளவே ஜெயம் அடைந்தவர்களாகவும் காணப்படலாம். அதாவது, நம்முடைய சத்துருவுக்கு கொஞ்சம் தோல்வியும் கொஞ்சம் ஜெயமும் கொடுத்தவர்களாகக் காணப்படலாம்.

இந்த சோதனைகள் நமக்கு என்ன கொண்டுவந்தது? இவைகளின் பயன் நமக்கு என்னவாக இருந்தது? இச்சோதனைகளின் ஒரு பயனானது அப்போஸ்தலர் யாக்கோபு குறிப்பிட்ட வண்ணமாக, பொறுமையை குறித்த படிப்பினைகளாக உள்ளது. இச்சோதனைகள் நாம் இன்னமும் பள்ளியில் கற்றுக்கொண்டிருக்கும் நிலையிலும், பரிட்சிக்கப்படும் நிலையிலும்தான் காணப்படுகின்றோம் என்பதை நமக்குக் காட்டித்தருகின்றன. நாம் அவருடைய புண்ணியத்தினால் அவருடைய இராஜ்யத்தில் பங்கடைவதற்கு நாம் பாத்திரவான்கள் என்றும், கர்த்தருக்கு நாம் உண்மையாய் இருக்கின்றோம் என்றும் நிரூபித்துக்காட்டுவதற்கே இச்சோதனைகளாகும். பரிட்சைகள், சோதனைகள் அனைத்தும் முடிவடைய வேண்டும் என்றும், ஜெயங்கொள்ளுபவர்களில் ஒருவராக நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும், அனைவரும் அடிக்கடி விரும்புகின்றோம் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், பொறுமையும், விசுவாசமும், நம்பிக்கையும் நம்முடைய இருதயத்திற்குள் புடமிட்டு சுத்தம் பண்ணும் ஒரு வேலையைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இன்னுமாக, கர்த்தருக்கு நாம் கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களாகவும், பக்குவம் அடைந்தவர்களாகவும் மாற்றப்பட வேண்டியுள்ளது. இந்த நல்ல வேலை தொடரட்டும். நமக்கு நன்மையாக இருக்கத்தக்கதாக ஏதோ விதங்களில் ஒருவேளை நம்முடைய சோதனைகள், பரிட்சைகள் நமக்குப் படிப்பினைகளை கொண்டுவந்திருக்குமாயின் நாம் களிக்கூரக்கடவோம். அதாவது, குணலட்சணங்களில் நாம் பலப்படுவதற்கு ஏதுவாகவும், சத்தியத்திற்காகவும், நீதிக்காகவும் நாம் அதிகம் உறுதிக்கொள்வதற்கு ஏதுவாகவும் நம்முடைய பெலவீனங்கள் குறித்து அதிகமாய் விழிப்புகொள்வதற்கும், அவைகள் குறித்து எச்சரிப்பாய் அதிகமாய், கவனமாய் இருப்பதற்கு ஏதுவாகவும், நம்முடைய சோதனைகள் நமக்கு படிப்பினைகளைக்கொண்டு வந்திருந்திருந்தால் நாம் களிக்கூரக்கடவோம். பகுதியளவு ஜெயங்கொண்ட விஷயங்களிலும்கூட நாம் எந்தளவுக்கு எதிராளியானவனுடைய நெருக்கங்கள் மற்றும் நம்முடைய பலவீனங்களுக்கு எதிராக எதிர்த்துப்போராடியுள்ளோமோ அவ்வளவுக்கு நமக்கு அநுகூலமாகவே இருக்கும். சில விஷயங்களில் நாம் முழுமையாக தோல்வியடைந்தாலும்கூட, நம்முடைய குணலட்சணங்களில் உறுதியும் இதே விஷயத்தில் மீண்டும் தோல்வியறக்கூடாது என்ற நமது தீர்மானம் மெருகூட்டப்படுவதற்கு அதிக வைராக்கியமும் இத்தோல்வியின் விளைவாக ஏற்படுகின்றது. இன்னுமாக, ஜெபத்தில் கர்த்தருக்கு முன்பாக இருதயத்தில் தாழ்மையையும் ஏற்படுத்துகின்றது. இத்தாழ்மையே நமக்குக் கிருபையின் சிங்காசனத்தை நினைப்பூட்டுகின்றது. மேலும்,

இத்தாழ்மையின் காரணமாகவே ஒவ்வொரு சோதனையின் வேளையிலும் அவசியமான உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு நம்மை கிருபையின் சிங்காசனத்திடத்திற்கு ஓட்செய்கின்றது.

“ஆதலால் இக்காலத்துப் பாடுகள் இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவைகள் அல்லவென்று எண்ணுகின்றேன்” என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தனது கணக்கை தராசில் எடையிட்டுப் பார்த்துவிட்டு தொகுக்கின்றார் (ரோமர் 8:18). நாமும் கடந்துபோன வருடத்திற்கான நமது கணக்குகளை கணக்கிடுகையில், நம்முடைய பாடுகளை அவைகள் கொஞ்சமாகவோ அல்லது அதிகமாகவோ இருந்தாலும் சரி, கிறிஸ்துவுக்காகவும், நீதிக்காகவும், சத்தியத்திற்காகவும் நாம் பாடுபட்ட பாடுகள் எதுவாயினும், அவைகளை அப்போஸ்தலர் பவுல் போன்றே கணக்கிட்டு எண்ணிக்கொள்வோமாக. இந்த அனைத்து விஷயங்களில் வரப்போகின்ற வருடத்தில் நாம் இன்னும் அதிகமாக உண்மையுள்ளவர்களாய் இருப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுத்து களிக்கூடக்கூடவோம். கிறிஸ்துவின் நாமத்திற்காகவும், அவருடைய நோக்கத்திற்காகவும், அவருடைய சகோதர சகோதரிகளுக்காகவும் இன்னும் அதிகமாய் வரும் வருடத்திலும் பாடுகள் படுவதை நமக்கான பெரும் சிலாக்கியமாக எண்ணுவோமாக.

கடந்த வருடங்கள் பற்றின கணக்கில் நமக்கு இலாபமாக இருந்தவைகளையும், தோல்விகளாக இருந்தவைகளையும் நாம் கணக்கிட்டுக்கொண்டு பார்க்கும்பொழுது, நம்முடைய குறைவுகளில் ஒன்றாக, நம்மை பரிசுத்தம் பண்ணின இரத்தத்தை சாதாரணமாக எண்ணும் விஷயம் என அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடும் காரியம் நம்மிடம் இல்லாமல் இருப்பதற்காக நாம் நன்றியுடையவர்களாய் இருப்போமாக. கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினுடைய முக்கியத்துவத்தை நாம் இன்னும் உணர்ந்துகொண்ட நிலையில் காணப்படுவதற்காக தேவனுக்கு நன்றி. நாம் நம்முடைய சொந்த புண்ணியத்தினால் அல்லது தகுதியினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் நம்மை அன்புகூர்ந்து, தமது சொந்த விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் நம்மை விலைகொடுத்து வாங்கினவருக்குள்ளாகவே நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றோம் என்ற உண்மையை நாம் இன்னமும் புரிந்துகொண்ட நிலையில் காணப்படுவதினால், தேவனுக்கு நன்றி. ஓ! இவ்விஷயத்தில், நம் ஜீவியத்தை கொஞ்சம் திரும்பிப்பார்க்கும்பொழுது வழியில் தடுமாற்றங்கள் அல்லது சறுக்கல்கள் காணப்பட்டாலும் கூட இவ்விஷயம் தொடர்பான நம்முடைய அனுபவத்திற்காக நாம் எவ்வளவு நன்றி செலுத்த வேண்டும்! இன்னும் அவருடைய கிருபையினால் நாம் இன்னின்பபடியாகக் காணப்படுகின்றோம் என்பதினாலும், நமக்கான மாதிரியாகிய இயேசுவை பார்த்த வண்ணம் நமக்கு முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஓட்டத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்ட வைராக்கியம் மற்றும் பொறுமையுடன் ஓடுவதற்கும், நிலைத்து நிற்பதற்குமான வாய்ப்புகள் இன்னமும் இருக்கின்றது என்பதினாலும் நாம் எவ்வளவாக கர்த்தருக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும்.

“நம் விஷயத்தில் கர்த்தர் எப்படி கணக்குப்பார்க்கின்றார்”

கணக்குப்பார்க்கும் விஷயத்தில் கர்த்தர் தாம் எப்படி கணக்குப்பார்க்கின்றார் தொடர்பாக அவர் கூறும் வார்த்தைகளிலிருந்து நாம் திடம்கொள்வோமாக. “என்னைப் பெலப்படுத்துகிற நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து என்னை உண்மையுள்ளவனென்றெண்ணி இந்த ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்தினபடியால், அவரை ஸ்தோத்தரிக்கின்றேன் (1 தீமோத்தேயு 1:12).

R3002 : page 133

“எனக்கு வலுவூட்டும் நம் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றேன். ஏனெனில், நான் நம்பிக்கைக்குரியவன் என்று கருதி அவர் என்னை தம் திருத்தொண்டில் அமர்த்தினார்” (திருவிவிலியம்). ஆ! ஆம், நம்முடைய ஒவ்வொரு வார்த்தைகளையும், நம்முடைய ஒவ்வொரு கிரியைகளையும் கர்த்தர் அறிந்திருந்தபோதிலும், கொஞ்சம் வித்தியாசமான விதத்தில் அதாவது, நம்முடைய வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியைகளைக் காட்டிலும் மேலானதாய் இருக்கும். ஏதோவிதத்தில் நம்முடைய கணக்கைப் பார்க்க அவர் பிரியப்படுவதை நாம் அறிய வரும்போது எத்துணை மனசாந்தியை நமக்குக் கொடுக்கின்றது. நம்முடைய இருதயத்தின் உணர்வுகளை அப்படியே முழுமையாக நம்முடைய வார்த்தைகள் எப்பொழுதும் வெளிப்படுத்துவதில்லை. நம்முடைய நடத்தைகளும், பூரண கோட்பாடுகளுக்குரிய அளவை எட்டுவதில்லை. நாம் வார்த்தைகளைப் பேசின பிற்பாடும், நம்மால் முடிந்தமட்டும் உள்ள கிரியைகளை நாம் செய்த பிற்பாடும், இவைகள் தேவனுக்கு மகிமை சேர்க்கும் விஷயத்தில் குறைவுபட்டுள்ளது என்றும், நாம் முயற்சித்த அளவைக்காட்டிலும் நாம் விரும்பின அளவைக்காட்டிலும் நாம் எண்ணியவைகளைக்

காட்டிலும் குறைவாகவே உள்ளது என்றும், நாம் உணர்ந்திருக்கின்றோம். நம்முடைய குறைபாடுகள் நிறைந்த வேலைகளும் கூட கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது என்பதை நாம் அறிய வரும்போது நமக்கு எவ்வளவு ஆறுதலாய் உள்ளது. அதாவது, கர்த்தர் நம்முடைய நோக்கங்களின் அடிப்படையிலும், நம்முடைய சித்தங்களின் அடிப்படையிலும் நம் விஷயங்களைக் கணக்கிடுகின்றார் என்பதை நாம் அறியவரும்போது நமக்கு எவ்வளவு ஆறுதலாய் உள்ளது. அவருடைய நாமத்திற்கு துதி உண்டாவதாக! நம்முடைய குறைபாடுகள் நமது மீட்பருடைய பூரணத்தினாலும், பலியினாலும் மறைக்கப்படுவதும் மற்றும் நம்முடைய இருதயத்தின் நோக்கங்கள், மற்றும் விருப்பங்களின் அடிப்படையில் நமது வேலைகள்/கிரியைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதுமாகிய கர்த்தருடைய கிருபையான ஏற்பாடுகள் இல்லையெனில் அவர் அங்கீகரிக்கத்தக்கதான பூரணத்தில் எந்த ஒரு நிலையையும் நாம் அடைவதற்கு நமக்கு எவ்வித வாய்ப்பும் இருந்திருக்காது.

அப்போஸ்தலர் பவுல் தன்னை கர்த்தர் தனது கிரியைகளின்படி அல்லாமல், தனது நோக்கங்களின் அடிப்படையில் கணக்கிட்டுக் கொண்டதால், ஊழியத்தில்/ஊழியம் செய்வதில் பங்கடையத்தக்கதாக தான் பாத்திரவானாக கருதப்பட்டதினிமித்தம் களிக்கூர்ந்தார். நாமும் அவரைப்போன்றே களிக்கூர்க்கடவோம். மேலும், இராஜரீக ஆசாரியக்கூட்டத்தாரில் உள்ள அனைவரும் தேவனுடைய சபையிலுள்ள உண்மையாய் அர்ப்பணம் பண்ணியுள்ள அனைவரும் தேவனுக்கும் தங்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் ஊழியர்கள் பணிவிடைக்காரர்கள் என்பதை நாம் நினைவில்கொள்வோமாக. கர்த்தர் நம் அனைவரையும் ஊழியத்தில் நியமித்துள்ளார். கர்த்தருடைய நாமத்தை கணப்படுத்தி அவருடைய நீதியை அறிவிப்பதின் மூலம் கர்த்தருக்கு அன்பிலும், பாசத்திலும் பணி செய்யும் ஓர் ஊழியம் உள்ளது. சகோதர சகோதரிகளுடைய புரிந்துகொள்ளுதலின் கண்களை திறக்கச்செய்து கர்த்தருடைய குணலட்சணங்களுடைய நீளத்தையும், அகலத்தையும், உயரத்தையும், ஆழத்தையும் அவர்கள் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவுவதன் மூலம் சகோதர சகோதரிகளுக்குப் பணி செய்யும் ஓர் ஊழியமும் உள்ளது. நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் மேற்கூறப்பட்டுள்ள இந்த ஊழியங்களில் பங்கு உள்ளது. மேலும், இது ஒரு மாபெரும் சிலாக்கியமாகும். இவ்வூழியம் புறக்கணிக்கப்படுமாயின், இவைகள் புறக்கணிக்கப்படும்

R3002 : page 134

அளவிற்கு ஏற்ப நம்முடைய ஆவிக்குரிய முன்னேற்றத்திலும், குணலட்சணங்களிலும் இழப்புகள் காணப்படும். நாம் இந்த சிலாக்கியத்தை விலையேறப்பெற்ற சொத்தாகக் கருதி, வரவிருக்கிற புதிய வருடத்தில் முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் நமது இராஜாவுக்குரிய ஊழியத்தில் மகா கடின முயற்சியுடன் பயன்படுத்தக்கடவோம்.

“நீங்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தினிமித்தம் பாடு அநுபவிக்கிறவர்களாயிருக்க, அந்த இராஜ்யத்திற்கு நீங்கள் பாத்திரரென்றெண்ணப்படும்படிக்கு, தேவன்...” என்று தெசலோனிக்கே பட்டணத்திலுள்ள சபைக்கு அப்போஸ்தலர் எழுதுகின்றார் (2 தெசலோனிக்கேயர் 1:5). ஆ! ஆம், இதுவும் கர்த்தருடைய கணக்கிடுதலில் ஒன்றாகும். நாம் தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்குப் பாத்திரவான்கள் அல்ல. எந்த மனுஷனும் பாத்திரவானல்ல. ஆனால், கர்த்தர் தம்முடைய உண்மையுள்ளவர்களை பாத்திரவான்களாகக் கருதப்படும்படிக்கு நோக்கம் கொண்டுள்ளார். இதை அவர் தமது சொந்த பலியின் புண்ணியத்தின் மூலம் செய்வார். மேலும், இதன் வாயிலாக நீதியின் பூரணமான கிரியைகளுக்கு பதிலாக நம்முடைய சித்தங்களும், நம்முடைய நோக்கங்களும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுகின்றது. இப்படி தாராளமாக நாம் கருதப்படுவதற்கு தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவோமாக! இது நம்மை உற்சாகப்படுத்தட்டும். மேலும், இராஜ்யத்திற்குப் பாத்திரமானவர்கள் என்று நமது கர்த்தரால் கணக்கிடுபவர்கள் இராஜ்யத்திற்காக பாடுகள் அநுபவிக்கின்றவர்களாக இருப்பார் என்ற அப்போஸ்தலருடைய வார்த்தைகளையும் நாம் நினைவில் கொள்வோமாக. ஆகவே, தெய்வீக வார்த்தைக்கும், திட்டத்திற்கும் இசைவான, நியாயமான, விவேகமானவிதத்தில் இராஜ்யத்தினிமித்தம் பாடுபடுவதற்கு நாம் நாடக்கடவோம்.

நாம் முட்டாள்தனமான காரியங்களைச் செய்துகொண்டு, முட்டாள்தனமானவிதத்தில் பாடுபடுவதற்கு நாடக்கூடாது. இப்படியாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான எந்த மாதிரியையும் நாம் கர்த்தருடைய விஷயத்திலும், அப்போஸ்தலர்களுடைய விஷயத்திலும் பார்க்கமுடியாது. நாம் இரத்தசாட்சியாக மரிப்பதின் மூலம் அல்லது சரீர துன்புறுத்தலின் வாயிலாக பாடுபட வேண்டும் என்ற அவசியமும் கூட இல்லை. அநேகமான நமது உணர்வுகள் புண்படுத்தப்படும் விதத்தில் நம்முடைய பாடுகள் காணப்படலாம். “அக்கிரமக்காரர்கள்...துங்கள்

நாவை பட்டயத்தைப்போல் கூர்மையாக்கி மறைவுகளில் உத்தமன் மேல் எய்யும்பொருட்டு கசப்பான வார்த்தைகளாகிய தங்கள் அம்புகளை நாணேற்றும்” போது, உணர்வுகள் புண்படுகின்றது (சங்கீதம் 64:2-3). “நிந்தைகளாலும், உபத்திரவங்களாலும் நீங்கள் வேடிக்கையாக்கப்பட்டதுமல்லாமல், அப்படி நடத்தப்பட்டவர்களுக்குப் பங்காளிகளுமானீர்கள்” (எபிரெயர் 10:33-35). “சிலவேளைகளில் நீங்கள் இகழ்ச்சிக்கும், வேதனைகளுக்கும் ஆளாகி வேடிக்கைப் பொருளானீர்கள். வேறுசில வேளைகளில் இந்நிலைக்கு ஆளானோரின் துன்பங்களில் பங்குப்பெற்றீர்கள்” (திருவிவிலியம்) என்று அப்போஸ்தலர் கூறும் பாடுகளைக்காட்டிலும் நம்முடைய பாடுகள் இன்னும் குறைவாகக்கூட காணப்படலாம். பாடுபடுவதற்குரிய சிலாக்கியமாகிய இந்த நல்ல ஆஸ்தியை எபிரெயர் 10:35-ம் வசனத்திலுள்ள அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளுக்கு செவிகொடுத்த வண்ணமாக நாம் கர்த்தருக்காகவும், சத்தியத்திற்காகவும், சகோதர சகோதரிகளோடு கொஞ்சம் பாடுகள் படுவதற்கான சிலாக்கியம் நமக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறபடியால், களிக்கூர்ந்து வரும்வருடத்தில் அதை பயன்படுத்துவோம் என்று தீர்மானம் எடுப்போமாக. தேவன் அருளியுள்ள வாக்குத்தத்தங்களின்படி நாம் அவர் மேல் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார். மேலும், இப்படியாக வைக்கப்படும் விசுவாசத்திற்கு பலனையும் அருளுவார்.

“நம்முடைய தேவன் உங்களை தமது அழைப்புக்குப் பாத்திரராக்கவும், தமது தயையுள்ள சித்தம் முழுவதையும் விசுவாசத்தின் கிரியையும் பலமாய் உங்களிடத்தில் நிறைவேற்றவும் வேண்டுமென்று எப்பொழுதும் உங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்” என்று அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து ஆவிக்குரிய கணக்குப்பார்க்க வேண்டும் என்ற இந்த புத்திமதி குறித்ததான பாடத்தை நாம் நிறைவு செய்கின்றோம் (2 தெசலோனிகேயர் 1:11). கர்த்தருக்குள் எங்களுக்கு அன்பாய் இருப்பவர்களே இதுவே உங்களுக்கான எங்களுடைய ஜெபமாய் இருக்கின்றது. இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் தேவனுடைய குமாரனோடு இராஜ்யத்தில் உடன்சுதந்தரராகும்படிக்கான மகா பரம அழைப்பிற்கு நம்மை பாத்திரவான்களாக கர்த்தர் கருதுவதைவிட வேறு எந்த காரியத்தை நம்மால் விண்ணப்பிக்கக்கூடும்? எந்த நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் அவர் நம்மை பாத்திரவான்களாகக் கருதுவார் என்பது தொடர்பான அவருடைய உறுதியும் நமக்கு உள்ளது. அவர் வைக்கும் நிபந்தனைகள் உண்மையில் மிகவும் நியாயமானதாகத்தான் உள்ளது. இன்னுமாக, இந்த நிபந்தனைகளை சந்திக்கும்படிக்கு நாம் செலுத்தும் பலிகள், நாம் கர்த்தருக்காகவும், அவருடைய நோக்கத்திற்காகவும் சரியான வைராக்கியத்தினால் நிரப்பப்பட்டவர்களாக காணப்படுவதுவரையிலும், உண்மையில் நமக்கு நஷ்டமும், தூசியுமாகவே தோன்றும்/இருக்கும். இன்னுமாக, நாம் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அதாவது, கிறிஸ்துவுக்குள்ளான கிருபையான நிபந்தனைகளுக்கேற்பப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு நம்மை பாத்திரவான்கள் என்று நிரூபிப்பதற்கும் நமது பரம பிதா அழைத்துக்கொடுக்கும் இந்த நல்ல காரியங்களை அவர் அதிருப்தியுடன் கொடுக்காமல் அதை கொடுப்பதற்கு மிகவும் பிரியப்படுகின்றார் என்ற அப்போஸ்தலருடைய வார்த்தைகளையும் கவனியுங்கள். ஒரு காலத்தில் தேவனுடைய வார்த்தைகளை தவறாய் புரிந்துகொண்டிருந்த நாம் நமது பரம பிதாவானவர் இரக்கமற்றவரானப்படியினால், அதிக ஆசீர்வாதங்களைக் கொடுக்க விரும்பவில்லை என்றும், அந்த கொஞ்சம் ஆசீர்வாதங்களையும்கூட அவர் சொற்ப பேருக்கு மாத்திரம் கொடுக்கின்றார் என்றும், அந்த கொஞ்சம் ஆசீர்வாதத்தைக்கூட கொடுப்பதில் அவருக்கு விருப்பமில்லை என்றும், இக்கொஞ்சம் ஆசீர்வாதங்களையும் கூட அவர் இயேசுவின் வலுக்கட்டாயத்தினால்தான் வழங்கினார் என்றும், மீதமான, பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் நித்தியகாலமும் துன்பத்தில் இருக்கத்தக்க இவர்களை பிசாசுகளிடத்தில் ஒப்புவித்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானத்துடன் காணப்பட்டார் என்றும், உள்ள கற்பனைகளில் காணப்பட்டிருந்தோம். நம்முடைய புரிந்துகொள்ளுதலின் கண்கள் திறக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் இப்பொழுது நம்முடைய பிதாவை அறிந்துகொள்ளவும், அவருடைய வியக்கத்தகு திட்டத்தை ஓரளவுக்குப் புரிந்துகொள்ளவும் முடிந்தபடியால் தேவனுக்கு நன்றி!

நாம் பெற்றுக்கொள்ளும்படிக்கு அழைக்கப்பட்ட இந்த கிருபையான காரியங்கள்/பங்குகள், “அவருடைய தயவுள்ள சித்தமாய்” இருக்கின்றது என்பதை நம் இருதயத்தில் பதியவைப்போமாக. நாம் பாவிக்கலாகவும், அந்நியர்களாகவும், பரதேசிகளாகவும் இருந்த போதே, தேவன் நம்மை அன்புகூர்ந்தார் என்றால் இப்பொழுது நமது கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலம் நாம் பிதாவுடன் உறவிற்குள் வந்திருக்கும் போதும், நாம் மாம்சத்தின்படி நடக்க நாடாமல், ஆவியின்படி நடக்க நாடும் போதும் பிதாவினுடைய நேசக்குமாரனும், நமது கர்த்தருமாய் இருப்பவருடைய

சாயலை அடைய நாடும் போதும், அவருடைய பரிசுத்த ஆவியினால் நாம் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் போதும், பிதா நம்மை எவ்வளவாய் அன்புகூருவார் என்பதை நினைவுகூர்ந்து நல்ல ஒரு தைரியத்துடன் இந்த புதிய வருடத்திற்குள் நாம் பிரவேசிப்போமாக. “இவையனைத்தும் நம்முடையவைகள், ஏனெனில், நாம் கிறிஸ்துவுக்குரியவர்கள், கிறிஸ்து கடவுளுக்குரியவர்” என்று நாம் விசுவாசத்துடன் கூறமுடியும் (1 கொரிந்தியர் 3:22-23). ஆமென்!

